

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

6. Dies Julii. Si hominem te fecit Deus, & justum tu te facis, melius aliquid facis, quàm fecit Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

6. DIES JULII.

Si hominem te fecit Deus , & justum te facis , melius aliquid facis , quām fecit Deus. *S. Augustinus serm. 15. de ver. Apost.*

Dignior est I.
gratia, dono
faciendi mi-
racula.

Conspirans est Theologorum opinio , inter Dei opera , mirabilius esse , ac dignius opus justificationis , quam Creationis. Sic opus tuum est præstabilius , dum ad amissam gratiam recuperandam , & promerendam te disponis , & præparatione sedulâ invidas , quām rat Dei , cùm te creando , in te inspiravit spiraculum vitæ. Hinc teste D. Gregorio , (a) *Pluris fuit conver-
sio Pauli, Christum per sequentis, quām Lazari quan-
duani in sepulchro fœtentis.* Et meritò; quia dum mor-
tuus à funere excitatur , datur vita carni iterum casu-
ræ ; animæ verò nunquam desituræ. Hinc opus pu-
tras longè mirabilius , Deo , superisq; omnibus multò
acceptius , dum anteactæ vitæ scelera dolore rescin-
dis , seriōque ad frugem redis , tēque per gratiam Deo
reddis ; quām si omnibus in mundo cæcis diem , sur-
dis auditum , mutis sermonem , quamcumque infi-
nitate laborantibus virium omnium integritatē re-
stitueres ; imò & mortuos omnes , apertis eorum mo-
numentis , à funere excitares . Fingamus indici eterna
mortis apud inferos , reis , facultatem vitæ melius re-
texendæ , atque ita illis se cruciatibus eximendi ; an-

(a) *S. Greg. l. 3. Dial. c. 17.*

illorum, vel unus tantum munus esset reje^turus, vel ad aliud tempus remissurus, imò, vel ad momentum dilaturus? Nobis integrum est Dei præsidio, quod ultrò offertur, adjutis, emergere ex majoribus malis, quām sint omnes damnatorum pœnæ, hoc est, è lethibus sceleribus; si quidem iis sumus involuti, & tamen adhuc cunctamur, & inconsulti deliberamus, an velimus tot nos malis liberare.

II. O dotem, dignitatemque! quam Sponsæ Animæ impertit Sponsus Deus! vim nempe, procreandi Deo filios, & itæ matri, ac dæmoni patri subductos, in sinum gratiæ, & Christi jura transferendi! Potes, dum lubet (& cur, ac cui non lubeat?) parabili labore nocentes ad vitam meliorem revocare; & ex familia dæmonis, Dei in filios traducere. Fecit id, & magno animi quæstu, ex sacrâ D. Francisci familiâ B. Cherubinus; (^a) qui ut mortuas animas gratiâ animaret, antequam concendebat suggestum ad populum dicturus, septem horas Deo vacabat orando in secessu, ut diceret cum successu: & ut intelligas, quo dixerit fructu; post ejus obitum, occurrerunt illi cœlum petenti sexaginta sex millia animarum, quas concionibus suis ab æterno exitio ad beatam vitam traduxerat: cui & gratias immortales, pro immortali, qua illas donaverat gloria, agebant. An non illa major est gloria, quām patrassè omnia, quæ possit homines natos, ab hominibus patrata sunt miracula? Quæ, malum! insania nostra, velle corpus mortale, sanum miraculo servari; mortem ab anima immortali, ne remedii quidem communibus defendi?

III. Quæ hæc est, dicam, miseria; an insania, an

Kk 5

focor-

(a) *M. Mor. Chron. p. 3.*

socordia, an malitia? ubi tibi jacenti, ut erigat Dei misericordia, dextram porrigit, nolle surgere, velle atius cadere, pertinaciter jacere, perenniter perire? Dubitas fors de Dei expedita, ut tibi succurrat, misericordia? Audi D. Hilarius: (a) *Dei justitiam misericordem præstat criminorum pœnis indulta patientia. Hoc in Deo præcipuum est; hoc in potente laudum, non calū fecisse, quia potens est; non terram fundasse, quia virtus est; non annū astris temperasse, quia sapiens est; non hominem animasse, quia vita est; non mare in accessus, ac decessus movisse, quia spiritus est; sed misericordem esse, qui justus est; sed miserantur esse, qui Rex est; sed dissimulantem, qui Deus est. Quod potens est, natura suæ virtus est: quod autem misericors est, salutis nostra proœctus: Et plus est non sicut uti, sed aliis præstuisse, quæ sua sunt. Atque adeo præstat ceteris Dei operibus misericordia, quia magnifica ejus operatio, virtutis suæ res est; misericordia veritus; usus alienus est. Ob quod tanquam in apice divinarum, ob misericordiā laudum, Propheta consistens, debitum Dei honore, veluti publicæ confessionis ostendit, dicens, postquam dixisset: Miserationes ejus supermnia opera ejus. Confiteantur tibi Domine omnia operatua, &c.*

Tanta est Dei misericordia, ut sufficiat, te agnoscas, & doleas miserum, ut tollat tibi miseras. Eris mox innocens, si doleas te fuisse nocentem: minima animi, ob commissa scelera, dolentis contritio, est commissorum scelerum remissio. Tu Deo debita omnia solvis, dum Sacerdote à peccatis absolvit. Aperi Dei Vicario tua crimina; & mox anima tua erit tota pulchra, sine macula. Et Contra:

Crimina si celas, claudent tibi crimina calum.

(a) *Hilar. Ps. 144. f. 244.*

7. DIE